

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra HELGES EVENTYR

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter V", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter V*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN, 1926-1930, s. 79. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl05val-shoot-idm139703312308976/facsimile.pdf> (tilgået 19. september 2021)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter V

Paa hendes trinde Lænder blev Silkebrogen ført,
De Kløverblads Støvler over Anklerne snørt;
Derover svulmed Benet saa deiligt og saa rundt;
Da blussed hende Kinderne med Blodet saa sundt.

Et tunget Skiørt til Knæet de lette Folder slog,
En Hat af Fløil hin sorte hun paa sit Hoved tog.
De tre viofblaa Fiære høit gynged paa den Hat;
Staalbuler over Brystet med Stene besat.

Et Kastespyd hun hæved saa blinkende, saa langt;
Et lidet Sværd ved Siden, saa bredt og saa blankt;
Hun sad som en Valkyrie med Blikket høit og stolt,
Og Brystet under Bulerne for Elskov saa koldt.

Nu blæste den Jæger i gyldenblanke Luur;
Da ilte Jægerskaren fra Dronningens Buur.
Det hørte Hiorten brune, han løb i Skoven ind,
Han snøfted med sin Næse, han stilte sig for Vind.

Saa raadvild nu i Skoven han springer om og
flakker;

Paa Ryggen tilbage han lagde sine Takker,
For ei i Krattets Grene at hænge viklet fast;
Da standsed Sækkepipen den Hiort i sin Hast.

Han lytted, han dvæled, han elsked denne Lyd.
Oluf paa sin Ganger fremstyrked med sit Spyd.
Da sprang han med en Lethed over Grøften breed;
Hans Takker giennem Buskene sig raslende sleed.

Da giøde Hundekoblet, da lod det Jægerhorn,
Hiorten man forfulgte giennem Krat, giennem Torn.
Med Spydet strakt i Luften var Oluf forud,
Da frygted Skovens Konge det dræbende Skud.